

ಆಯತುಲ್ ಕುರ್ಸೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

تفسير آية الكرسي

< الكنادي >

ಶೈಖ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಇಬ್ನ್ ಸಾಲಿಹ್ ಅಲ್‌ಉಸ್ಮೀನ್

ಬರ

ಅನುವಾದ: ಮುಹಮ್ಮದ್ ಹಂಝಾ ಪುತ್ತೂರು

ಪರಿಶೀಲನೆ: ಅಬೂಬಕರ್ ನಝೀರ್ ಸಲಫಿ

تفسير آية الكرسي

الشيخ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله

ترجمة: محمد حمزة البتوري

مراجعة: أبو بكر نذير السلفي

ಅಲ್ಲಾಹು ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಾ ಹುವ

﴿ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ﴾

‘ಅಲ್ಲಾಹು ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಾ ಹುವ’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ಅಲ್ಲಾಹು, ಅವನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ನೈಜ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅಂದರೆ ಆರಾಧನಾರ್ಹತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಏಕೈಕನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ನೈಜ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲ. ‘ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಾಹ್’ ಎಂಬ ಈ ವಾಕ್ಯವು ಆರಾಧನಾರ್ಹತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ದೃಢೀಕರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಶೈಲಿಯು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಲಾಗುವ ಪ್ರಬಲ ಶೈಲಿಯಾಗಿದೆ.

ಅಲ್‌ಹಯ್ಯು

﴿ اَلْحَيُّ ﴾

‘ಅಲ್‌ಹಯ್ಯು’ ಎಂದರೆ ಬದುಕಿರುವವನು ಎಂದರ್ಥ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬದುಕು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಸರ್ವ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಬದುಕು. ಆ ಬದುಕಿಗೆ ಆರಂಭವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಅಪೂರ್ಣತೆಯು ಅದನ್ನು ಬಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

‘ಅಲ್‌ಹಯ್ಯಾ’ ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅತಿಸುಂದರವಾದ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ (الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى) ಒಂದು. ಇದನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಾಹೇತರರಿಗೂ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ [الأنعام: ٩٥].

“ಅವನು ನಿರ್ಜೀವಿಯಿಂದ ‘ಅಲ್‌ಹಯ್ಯಾ’ (ಬದುಕಿರುವುದು) ಅನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಾನೆ.” [ಕುರ್‌ಆನ್ 6:95]

ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ‘ಅಲ್‌ಹಯ್ಯಾ’ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾದ ‘ಅಲ್‌ಹಯ್ಯಾ’ ನಂತಲ್ಲ. ಹೆಸರು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ವಸ್ತು ಕೂಡ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಲ್‌ಕಯ್ಯೂಮು

﴿الْقِيَوْمُ﴾

‘ಅಲ್‌ಕಯ್ಯೂಮು’ ಎಂಬುದು ಫಯ್‌ಊಲ್ (فَيْعُول) ಎಂಬ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಪದ. ಇದು ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು (مُبَالِغَةً) ಸೂಚಿಸುವ ಪದ. ಈ ಪದವನ್ನು ‘ಕಿಯಾಮ್’ (الْقِيَام) ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

‘ಅಲ್‌ಕಯ್ಯೂಮ್’ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತದಿಂದ (ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ) ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವನು ಎಂದರ್ಥ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತದಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಆಹಾರ, ಪಾನೀಯ ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದರ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತಾದವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ, ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು.

‘ಅಲ್‌ಕಯ್ಯೂಮ್’ ಎಂದರೆ ಇತರಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವವನು (ಅಂದರೆ ಇತರರನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವವನು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವವನು) ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ [الرعد: 33].

“ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದವನು (ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವವನು ಮತ್ತು ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವವನು) ಮತ್ತು ಅದು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅರಿಯುವವನು?” [ಕುರ್ಆನ್ 13:33]

ಇದರ ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಆಯತ್ತಿನ ಪೂರ್ಣ ರೂಪವು “ಹಾಗಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದವನು (ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುವವನು ಮತ್ತು ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ

ಒದಗಿಸುವವನು) ಮತ್ತು ಅದು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅರಿಯುವವನು ಹಾಗಿರದವನಂತೆ ಆಗಿರುವನೇ?”

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದವನು ಅಲ್ಲಾಹು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಉಲಮಾಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

الْقَيُّومُ هُوَ الْقَائِمُ بِنَفْسِهِ الْقَائِمُ عَلَى غَيْرِهِ.

“ ‘ಅಲ್‌ಕಯ್ಯೂಮ್’ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತದಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವನು ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡಿದವನು (ಅಂದರೆ ಇತರರನ್ನು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವರು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವವನು).”

ಇತರರಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವವನು ಅಲ್ಲಾಹನಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ [الروم: ೨೦].

“ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದು ಅವನ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿದೆ.” [ಕುರ್‌ಆನ್ 30:25]

ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹು ಗುಣವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣನು ಮತ್ತು ಆಧಿಪತ್ಯ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣನು.

‘ಅಲ್‌ಹಯ್ಯ್’ ಮತ್ತು ‘ಅಲ್‌ಕಯ್ಯೂಮ್’ ಎಂಬ ಈ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಹೆಸರುಗಳು. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ

ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಅವನು ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳ ಮೂಲಕ ತವಸ್ವಲ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು 'ಯಾ ಹಯ್ಯು ಯಾ ಕಯ್ಯೂಮ್' ಎಂದು ಕರೆದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಈ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳು ಕುರ್ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಒಂದು ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಆಯತುಲ್ ಕುರ್ಸೀಯಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸೂರ: ಆಲು ಇಮ್ರಾನ್‌ನಲ್ಲಿ:

. [آل عمران: ٢٠] ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢٠﴾﴾

“ಅಲ್ಲಾಹು; ಅವನ ಹೊರತು ಆರಾಧನೆಗೆ ನೈಜ ಹಕ್ಕುದಾರರಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬದುಕಿರುವವನೂ, ಸ್ವಯಂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವನೂ; ಇತರರಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವವನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.” [ಕುರ್ಆನ್ 3:2]

ಮತ್ತೊಂದು ಸೂರ: ತಾಹಾದಲ್ಲಿ:

. [طه: ١١١] ﴿وَعَنْتَ الْجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ﴿١١١﴾﴾

“ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬದುಕಿರುವವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವನಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವವನಿಗೆ ಮುಖಗಳು ಶರಣಾಗಿವೆ.” [ಕುರ್ಆನ್ 20:111]

ಈ ಎರಡು ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ (الْكَمَالُ الْمَبْدِئِي) ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ (الْكَمَالُ السُّلْطَانِي) ಇದೆ. 'ಅಲ್‌ಹಯ್ಯ' ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಿದೆ ಮತ್ತು

‘ಅಲ್‌ಕಯ್ಯೂಮ್’ ಎಂಬ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುವವನು ಅವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಅವನಿಂದಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದೆ.

ಲಾ ತಲ್‌ಖುದುಹೂ ಸಿನತುನ್ ವಲಾ ನೌಮುನ್

﴿ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ﴾

‘ಲಾ ತಲ್‌ಖುದುಹೂ ಸಿನತುನ್ ವಲಾ ನೌಮುನ್’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ತೂಕಡಿಕೆಯಾಗಲಿ ನಿದ್ದೆಯಾಗಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗಿದೆ. ‘ಸಿನತಾ’ ಎಂದರೆ ತೂಕಡಿಕೆ ಎಂದರ್ಥ. ಅದು ನಿದ್ದೆಗಿಂತ ಮೊದಲು ಉಂಟಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ‘ಅವನು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ’ (لَا يَنَامُ) ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿದ್ದೆಯು ಸ್ವಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವಂತದ್ದು. ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬುದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬಲವಂತದಿಂದಲೂ ಆಗಿರಬಹುದು.

ನಿದ್ದೆಯು ಅಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವಿಶೇಷಣ. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಹೇಳಿದರು:

قال رسول الله ﷺ: { إِنَّ اللَّهَ لَا يَنَامُ وَلَا يَنبَغِي لَهُ أَنْ يَنَامَ } رواه مسلم.

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವನಿಗೆ ಯುಕ್ತವಾದುದೂ ಅಲ್ಲ.” [ಮುಸ್ಲಿಮ್]

ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿನ್ನೆಯು ಅಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ವಿಶೇಷಣ. ನಿನ್ನೆಯ ಅಗತ್ಯ ಬರುವುದು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಕೆಲಸದಿಂದ ದಣಿವಾಗಿ ಆರಾಮವನ್ನು ಬಯಸುವಾಗಲೋ, ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ಮಾಡಲಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪುನರ್ ಸಂಘಟಿಸುವುದಕ್ಕೋ ಆಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ, - ಸಹೀಹಾದ ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ- ಅವರು ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ‘ನಿನ್ನೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ರೋಗಿ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.’

ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ: ‘ತಿನ್ನುವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ನಿನ್ನೆಯೂ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಿನ್ನೆಯು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ಣತೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೇಹದ ಆರೋಗ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವನು ನೆಟ್ಟಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಿನ್ನೆಯು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣತೆ. ಆದರೆ ದೇಹವು ನಿನ್ನೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಪೂರ್ಣತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದೊಂದು ಅಪೂರ್ಣತೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ ಯಾಗಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ

ಸಂಪೂರ್ಣತೆ ಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಯಾವುದೆಲ್ಲ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಹಂಕಾರ ಪಡುವುದು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ. ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅದು ಅಪೂರ್ಣತೆ. ತಿನ್ನುವುದು ಮತ್ತು ಕುಡಿಯುವುದು ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ. ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಪೂರ್ಣತೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ﴾ [الأنعام: 14].

“ಅವನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಅವನು ತಿನ್ನಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.”
[ಕುರ್ಆನ್ 6:14]

ಲಹೂ ಮಾ ಫಿ ಸ್ಸಮಾವಾತಿ ವಮಾ ಫಿಲ್
ಅರ್ಥಿ

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾

‘ಲಹೂ ಮಾ ಫಿ ಸ್ಸಮಾವಾತಿ ವಮಾ ಫಿಲ್ ಅರ್ಥಿ’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅವನದ್ದು ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

‘ಲಹೂ’ ಎಂಬುದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲಾದ ಅಖ್ಯಾತ (خَبْرٌ مُقَدَّمٌ) ಮತ್ತು ‘ಮಾ’ ಎಂಬುದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲಾದ ಕರ್ತೃಪದ (مُبْتَدَأٌ مُؤَخَّرٌ). ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯನ್ನು (حَصْرٌ) ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವುದು ಹಿಂದೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು (خَبْرٌ) ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ‘ಲಹೂ’ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿರುವ ‘ಲಾಮ್’ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರವು ಒಡತನವನ್ನು (مِلْكٌ) ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ತೊಡಕಿಲ್ಲದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಒಡತನ.

ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಮಲಕ್‌ಗಳು, ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತಿತರ ನಮಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಸರ್ವವೂ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಜೀವಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ.

‘ಸಮಾವಾತ್’ (ಆಕಾಶಗಳು) ಎಂದು ಬಹುವಚನವನ್ನು ಬಳಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಕಾಶಗಳು ಹಲವಾರು ಇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಕುರ್ಆನ್ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಏಳು ಆಕಾಶಗಳಿವೆ.

﴿ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ ﴾

. [المؤمنون: ٨٦]

“ಕೇಳಿರಿ; ಏಳು ಆಕಾಶಗಳ ರಬ್ಬ್ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಸಿಂಹಾಸನದ ರಬ್ಬ್ ಯಾರು?” [ಕುರ್ಆನ್ 23:86]

ಭೂಮಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಏಳು ಎಂದು ಕುರ್ಆನ್ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಸುನ್ನತ್ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ [الطلاق:

. [೧೯

“ಏಳು ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಅದರಂತಿರುವವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನು ಅಲ್ಲಾಹುವಾಗಿದ್ದಾನೆ.” [ಕುರ್ಆನ್ 65:12]

ಅದರಂತಿರುವವುಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವುಗಳನ್ನು ಎಂದರ್ಥ. ಅದರಂತಹದ್ದೇ ಗುಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದವುಗಳನ್ನು ಎಂದಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಹೇಳಿದರು:

قال رَسُولُ اللَّهِ ﷺ { مَنْ اقْتَطَعَ شِبْرًا مِنَ الْأَرْضِ ظُلْمًا طَوَّقَهُ اللَّهُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ } مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

“ಯಾರಾದರೂ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಒಂದು ಗೇಣಿನಷ್ಟು (ಸ್ಥಳವನ್ನು) ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ಅವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಏಳು ಭೂಮಿಗಳಿಂದ (ತೆಗೆದು) ಹಾರವಾಗಿ ತೊಡಿಸಲಾಗುವುದು.” [ಅಲ್ಬುಖಾರೀ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್]

ಮನ್ ದಲ್ಲದೀ ಯಶ್‌ಫಲು ಇಂದಹೂ
ಇಲ್ಲಾ ಬಿ ಇದ್‌ನಿಹೀ

﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾

‘ಮನ್ ದಲ್ಲದೀ ಯಶ್‌ಫಲು ಇಂದಹೂ ಇಲ್ಲಾ ಬಿ ಇದ್‌ನಿಹೀ’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಬಳಿ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವವನು ಯಾರು? ಎಂದಾಗಿದೆ.

‘ಮನ್ ದಾ’ (مَنْ ذَا) ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿರುವ ನಾಮಪದ (اسْمُ الْإِسْتِفْهَامِ). ಅಥವಾ ‘ಮನ್’ ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿರುವ ನಾಮಪದ (اسْمُ الْإِسْتِفْهَامِ) ಮತ್ತು ‘ದಾ’ ಎಂಬುದು ರದ್ದುಪಡಿಸಲಾದ ಪದ (مُلْغَاةً). ಇಂತಹ ಒಂದು ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ‘ದಾ’ ಎಂಬುದು ‘ಜೋಡಿಸುವ ನಾಮಪದ’ (الاسْمُ الْمُؤْصُولُ) ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ನಾಮಪದವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥವು:

مَنْ الَّذِي الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ...

ಎಂದು ಜೋಡಿಸುವ ಪದವನ್ನು ಎರಡು ಬಾರಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. (ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲದೀ (الَّذِي) ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಜೋಡಿಸುವ ಪದ). ಇದು ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ‘ಶಫಾಅತ್’ ಎಂದರೆ ಬೆಸಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸಮಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. (ಅಂದರೆ ಒಂದನ್ನು ಎರಡನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು). ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ﴾ [الفجر: 3].

“ಸಮ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಬೆಸ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೇಲಾಣೆ.” [ಕುರ್ಆನ್ 89:3]

ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಅರ್ಥದ ಪ್ರಕಾರ ‘ಶಫಾಅತ್’ ಎಂದರೆ:

التَّوَسُّطُ لِلْغَيْرِ بِجَلْبِ مَنْفَعَةٍ أَوْ دَفْعِ مَضَرَّةٍ.

“ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದುದನ್ನು ತರುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಉಪದ್ರವಕರವಾದುದನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬೇರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯಾಗುವುದು.”

ಕಿಯಾಮತ್ ದಿನದಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವರಿಗೆ, ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ತೀರ್ಪು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಉಪದ್ರವಕರವಾದುದನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಫಾಅತ್ ಆಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಪ್ರಯೋಜನಕರ ವಾದುದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಶಫಾಅತ್ ಆಗಿದೆ.

‘ಅವನ ಬಳಿ’ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಎಂದರ್ಥ.

‘ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ’ ಅಂದರೆ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಬಳಿ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡಲಾಗದು. ಶಫಾಅತ್ ಎಂಬುದು ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಇದು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಶರತ್ತು ಕೂಡ ಇದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಶಫಾಅತ್

ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಶಫಾಅತ್ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲವೆಂದಾದರೆ 'ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ' ಎಂಬ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾತು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ.

'ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹನದ್ದು ಮಾತ್ರವಾಗಿವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಶಫಾಅತ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವ ಪ್ರಕಾರ ಆಕಾಶಗಳ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನವು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಅದು ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಿರುವ ಒಡೆತನ. ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲು ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಯಾರಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದು ಶಫಾಅತ್‌ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ಒಳಿತಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಿರಲಿ, ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವುದೇ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಒಡೆತನ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆಂದು ಈ ವಾಕ್ಯವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂಲವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆ (نُذْرًا) ಎಂಬುದು ಒಂದು ಘೋಷಣೆ (إِعْلَانًا). ಅಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَأَذِّنُ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ [التوبة: 3].

“ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹು ಹಾಗೂ ಅವನ ರಸೂಲರಿಂದಿರುವ ಒಂದು ಘೋಷಣೆ.” [ಕುರ್ಆನ್ 9:3]

ಆದ್ದರಿಂದ 'ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯೊಂದಿಗೆ' (أَمْرًا) ಎಂದರೆ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ತನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಿದೆಯೆಂದು ಅವನು ಘೋಷಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಎಂದಾಗಿದೆ.

ಶಫಾಅತ್‌ಗಿರುವ ಇನ್ನಿತರ ಶರತ್ತುಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವವನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಯಾರಿಗಾಗಿ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೋ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ [الأنبياء: ٢٨].

“ಅವನು ಸಂತೃಪ್ತರಾಗಿರುವವರಿಗೇ ಹೊರತು ಅವರು ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡಲಾರರು.” [ಕುರ್ಆನ್ 21:28]

ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ

قَوْلًا﴾ [طه: ١٠٩].

“ಷರಮ ದಯಾಮಯನು ಯಾರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತು ಯಾರ ಮಾತನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗಲ್ಲದೆ ಅಂದು ಶಫಾಅತ್ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡಲಾರದು.” [ಕುರ್ಆನ್ 20:109]

ಇನ್ನೊಂದು ಆಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

﴿ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ

بَعْدٍ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿٦٦﴾ [النجم: ٦٦].

“ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಲಕ್‌ಗಳಿವೆ; ಅವರ ಶಫಾಅತ್ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನಿಚ್ಛಿಸಿದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟವರಿಗೆ (ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡಲು) ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿಕವಲ್ಲದೆ.” [ಕುರ್ಆನ್ 53:26]

ಅಂದರೆ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವವನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡಲ್ಪಡುವವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಶಫಾಅತ್‌ಗೆ ಮೂರು ಶರತ್ತುಗಳಿವೆ:

1. ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿರಬೇಕು.
2. ಯಾರಿಗೆ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೋ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು
3. ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವವನು ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೀಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ: “ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೋ ಅವನು ರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆಂದು ಅಲ್ಲಾಹು ಅರಿತಿರುವಾಗ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇರುವ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನು?”

ಉತ್ತರ: ಅಲ್ಲಾಹು ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುವುದು ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವನು ಸ್ತತ್ಯಹವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ.

ಯಲ್‌ಲಮು ಮಾ ಬೈನ ಅಯ್ದೀಹಿಮ್ ವಮಾ ಖಿಲ್‌ಫಹುಮ್

﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾

‘ಯಲ್‌ಲಮು ಮಾ ಬೈನ ಅಯ್ದೀಹಿಮ್ ವಮಾ ಖಿಲ್‌ಫಹುಮ್’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ಅವರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದಾಗಿದೆ.

‘ಅರಿವು’ (عِلْمٌ) ಎಂದರೆ:

إِدْرَاكُ الشَّيْءِ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ إِدْرَاكًا جَازِمًا.

“ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು, ಅದು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಖಚಿತವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು.”

‘ಅವರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದು’ ಎಂದರೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಮತ್ತು ‘ಅವರ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದು’ ಎಂದರೆ ಭೂತಕಾಲ. (ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಏನಾಗಲಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದರ್ಥ). ಇಲ್ಲಿ ‘ಮಾ’ ಎಂಬ ಪದವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ

ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆದು ಹೋಗಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಉಂಟಾಗಲಿರುವ ಎಲ್ಲವೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಒಳಪಡುತ್ತವೆ.

ವಲಾ ಯುಹೀತೂನ ಬಿಶೈಇನ್ ಮಿನ್ ಇಲಿಹೀ ಇಲ್ಲಾ ಬಿಮಾ ಶಾಅ

﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾

‘ವಲಾ ಯುಹೀತೂನ ಬಿಶೈಇನ್ ಮಿನ್ ಇಲಿಹೀ ಇಲ್ಲಾ ಬಿಮಾ ಶಾಅ’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ಅವನ ಅರಿವಿನಿಂದ ಅವನು ಏನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಅವರು ಅರಿಯಲಾರರು ಎಂದಾಗಿದೆ.

‘ಅವರು’ ಎಂದರೆ ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಎಂದು ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳಿದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು. ಅಂದರೆ ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅರಿವಿನಿಂದ ಅವನು ಇಚ್ಛಿಸುವುದನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಅರಿಯಲಾರರು.

‘ಅವನ ಅರಿವಿನಿಂದ ಅವನು ಏನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಅವರು ಅರಿಯಲಾರರು’ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆಯಿರುವ ಮತ್ತು ಅವನ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಬಗ್ಗೆಯಿರುವ ಅರಿವು ಕೂಡ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಲು ಅವನು

ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವುಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಅರಿಯಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ 'ಅರಿವು' (عِلْمٌ) ಎಂಬುದು 'ಅರಿತಿರುವುದು' (مَعْلُومٌ) ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು. ಅಂದರೆ ಅವನು ಏನನ್ನು ಅರಿತಿರುವನೋ ಅದರಿಂದ ಅವನು ಇಚ್ಛಿಸುವುದನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಅವರು (ಸೃಷ್ಟಿಗಳು) ಅರಿಯಲಾರರು. ಈ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳೂ ಸಹೀಹ್ ಆಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಕಾರ ಎರಡನೆ ಅರ್ಥವು ಹೆಚ್ಚು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಅರಿತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆಯಿರುವ ಅವನ ಅರಿವು, ಅವನ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಬಗ್ಗೆಯಿರುವ ಅವನ ಅರಿವು ಹಾಗೂ ಮತ್ತಿತರ ಅರಿವುಗಳು ಒಳಪಡುತ್ತವೆ.

'ಅವನು ಏನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನಲ್ಲದೆ' ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು ಅವನು ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲ ಕಲಿಸಿಕೊಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೋ ಅವುಗಳನ್ನದೆ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ನಮಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಹೆಸರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅವನ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಅವನ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರೆ ಅವನು ಅರಿತಿರುವುದರೊಂದಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಇವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಹೇಳಿದಂತೆ:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۗ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ

الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝ ﴿٨٥﴾ [الإسراء: ٨٥].

“ಅವರು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ 'ರೂಹ್'ನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಹೇಳಿರಿ: ರೂಹ್ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ರಬ್ಬನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಅರಿವಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.” [ಕುರ್ಆನ್ 17:85]

ವಸಿಅ ಕುರ್ಸಿಯ್ಯುಹು ಸ್ಸಮಾವಾತಿ ವಲ್ಅರ್ಧ

﴿ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾

‘ವಸಿಅ ಕುರ್ಸಿಯ್ಯುಹು ಸ್ಸಮಾವಾತಿ ವಲ್ಅರ್ಧ’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ಅವನ ಕುರ್ಸೀ ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದಾಗಿದೆ.

‘ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ’ ಎಂದರೆ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಅಂದರೆ ಅವನ ಕುರ್ಸೀ ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ಎಂದರ್ಥ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

‘ಕುರ್ಸೀ’ಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಬ್ನ್ ಅಬ್ಬಾಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

إِنَّهُ مَوْضِعُ قَدَمِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

“ಅದು ಅಲ್ಲಾಹು ಅರ್ಪುಹು ವಜಲ್ಲೆ ನ ಎರಡು ಪಾದಗಳ ಸ್ಥಳ.”
[ಇಮಾಮ್ ಅಹ್ಮದ್‌ರವರ ಮಗ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾಹ್ ತಮ್ಮ ‘ಕಿತಾಬುಸ್ಸನ್ನೆ’ದಲ್ಲಿ (586); ಇಬ್ನ್ ಅಬೀ ಶೈಬಾ ತಮ್ಮ ‘ಕಿತಾಬುಲ್ ಅರ್ಶ್’ನಲ್ಲಿ (61); ಇಬ್ನ್ ಖುಯೈಮಾ ತಮ್ಮ ‘ಅತ್ತಾಹೀದ್’ನಲ್ಲಿ (248) ಮತ್ತು ಅಲ್‌ಹಾಕಿಮ್ ತಮ್ಮ ‘ಅಲ್‌ಮುಸ್ತದ್ರಕ್’ನಲ್ಲಿ (2/282) ಇದನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.]

‘ಕುರ್ಸೀ’ ಎಂಬುದು ಅರ್ಶ್ (ಸಿಂಹಾಸನ) ಅಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅರ್ಶ್ ಕುರ್ಸೀಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ (ﷺ) ರವರು ಹೇಳಿದರು:

قال رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {أَنَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعَ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعَ بِالنِّسْبَةِ لِلْكَرْسِيِّ كَحَلْقَةِ أَلْقَيْتُ فِي فَلَاةٍ مِنَ الْأَرْضِ، وَأَنَّ فَضْلَ الْعَرْشِ عَلَى الْكَرْسِيِّ كَفَضْلِ الْفَلَاةِ عَلَى هَذِهِ الْحَلْقَةِ}. رواه ابن أبي شيبة في كتاب العرش والبيهقي في الأسماء والصفات.

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕುರ್ಸೀಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಆಕಾಶಗಳು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೆದ ಒಂದು ಉಂಗುರಕ್ಕೆ ಸಮಾನ. ಅರ್ಶ್‌ಗೆ ಕುರ್ಸೀಯ ಮೇಲಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯು ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಉಂಗುರದ ಮೇಲಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ಸಮಾನ.” [ಇಬ್ನ್ ಅಬೀ ಶೈಬಾ ತಮ್ಮ ‘ಕಿತಾಬುಲ್ ಅರ್ಶ್’ನಲ್ಲಿ (58) ಮತ್ತು ಅಲ್‌ಬೈಹಕೀ ತಮ್ಮ ‘ಅಲ್‌ಅಸ್ನಾಲು ವಸ್ನಿಫಾತ್’ನಲ್ಲಿ (862) ಇದನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.]

(ಅಂದರೆ ಕುರ್ಸೀಯನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚವು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಸೆದ ಒಂದು ಉಂಗುರಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಅರ್ಶ್‌ನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕುರ್ಸೀ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಸೆದ ಒಂದು ಉಂಗುರಕ್ಕೆ ಸಮಾನ ಎಂದರ್ಥ).

ಇದು ಈ ಎರಡು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ (ಕುರ್ಸೀ ಮತ್ತು ಅರ್ಶ್) ಮಹಾನತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಎರಡು ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನ ಮಹಾನತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ವಲಾ ಯಲೂದುಹೂ ಹಿಫ್‌ರೈಹುಮಾ

﴿وَلَا يَخُودُ، حِفْظُهُمَا﴾

‘ವಲಾ ಯಲೂದುಹೂ ಹಿಫ್‌ರೈಹುಮಾ’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ಅವರಡರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯು ಅವನಿಗೆ ಭಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗಿದೆ.

ಅಂದರೆ ಆಕಾಶಗಳ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯು ಅವನಿಗೆ ಭಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿಷೇಧದ ವಿಶೇಷಣ (الصَّفَاتُ الْمَنفِيَّةُ)ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಅರಿವು, ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯು ಈ ನಿಷೇಧದ ವಿಶೇಷಣವು ಸೂಚಿಸುವ ದೃಢೀಕರಣದ ವಿಶೇಷಣ (الصَّفَاتُ التَّبْوِيَّةُ).

ವಹುವಲ್ ಅಲಿಯ್ಯು

﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ﴾

‘ವಹುವಲ್ ಅಲಿಯ್ಯು’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ಅವನು ಅತ್ಯುನ್ನತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಾಗಿದೆ.

‘ಅತ್ಯುನ್ನತನು’ (الْعَلِيُّ) ಎಂಬುದು ‘ಫ಼ಕೀಲ್’ (فَعِيلٌ) ಎಂಬ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಪದ. ಇದು ‘ಸಿಫತುನ್ ಮುಶಬ್ಬಹತುನ್’ (صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ) [ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲಾದ ವಿಶೇಷಣ] ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ

ಅಲ್ಲಾಹನ ಔನ್ನತ್ಯವು ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. 'ಸಿಫತುನ್ ಮುಶಬ್ಬಹತುನ್' ಮತ್ತು 'ಇಸ್ಮೂಲ್ ಫಾಇಲ್' (اسْمُ الْفَاعِلِ) [ಕರ್ತೃನಾಮ] ನ ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು 'ಇಸ್ಮೂಲ್ ಫಾಇಲ್' ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವಂತದ್ದು. ಅದು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ 'ಸಿಫತುನ್ ಮುಶಬ್ಬಹತುನ್' ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವಂತದ್ದು. ಆ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ನೀಡಲಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾಹನ ಔನ್ನತ್ಯವು ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ:

1. ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಔನ್ನತ್ಯ (عُلُوٌّ ذَاتٍ).
2. ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಔನ್ನತ್ಯ (عُلُوٌّ صِفَاتٍ).

ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಔನ್ನತ್ಯ ಎಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಔನ್ನತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಔನ್ನತ್ಯ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ವಚನವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ:

﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ [النحل: 60].

“ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಿರುವುದು ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳು.” [ಕುರ್ಆನ್ 16:60]

ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಶೇಷಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿವೆ.
ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ
ಅಪೂರ್ಣತೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಅಲ್‌ಅಝೀಮು

﴿ الْعَظِيمُ ﴾

‘ಅಲ್‌ಅಝೀಮು’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು: ಮಹಾಮಹಿಮೆ
ಎಂದಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೂಡ ‘ಸಿಫತುನ್ ಮುಶಬ್ಬಹತುನ್’ ಆಗಿದೆ. ಇದರ
ಅರ್ಥವು: ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು, ಅಂದರೆ ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ,
ವೈಭವ ಮೊದಲಾದ ಈ ಪದವು ಸೂಚಿಸುವ ತಾತ್ಪರ್ಯಗಳನ್ನು
ಹೊಂದಿರುವವನು ಎಂದಾಗಿದೆ.

ಈ ಆಯತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ
ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳು

ಆಯತುಲ್ ಕುರ್ಸೀ ಅಲ್ಲಾಹನ 5 ನಾಮಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.
ಅವು:

1. ಅಲ್ಲಾಹು
2. ಅಲ್‌ಹಯ್ಯ್

3. ಅಲ್‌ಕಯ್ಯೂಮ್
4. ಅಲ್‌ಅಲಿಯ್ಯಾ
5. ಅಲ್‌ಅಝೀಮ್

ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನ 26 ಸಿಫತ್‌ಗಳನ್ನು (ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು) ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 5 ಸಿಫತ್‌ಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಲಾದ ಐದು ನಾಮಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಉಳಿದ 21 ಸಿಫತ್‌ಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

1. ಅಲ್ಲಾಹ ಉಲೂಹಿಯ್ಯತ್‌ನಲ್ಲಿ (ಆರಾಧನೆಗಿರುವ ಅರ್ಹತೆಯಲ್ಲಿ) ಏಕೈಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಸಿಫತ್.

2. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 'ತೂಕಡಿಕೆ' (سَمِيءٌ) ಮತ್ತು 'ನಿದ್ದೆ' (نَوْمٌ) ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಬದುಕು (حَيَاةٌ) ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವ (قِيَوْمِيَّةٌ) ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಿಫತ್.

3. ಅವನ 'ಆಧಿಪತ್ಯ' (مُلْكٌ) ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಿಫತ್. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾

“ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇವೆಯೋ ಎಲ್ಲವೂ ಅವನದ್ದಾಗಿವೆ”.

4. 'ಆಧಿಪತ್ಯ' (مُلْكُ) ದಲ್ಲಿ ಅವನು ಏಕೈಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಸಿಫತ್. ಖಬರನ್ನು (ಅಖ್ಯಾತವನ್ನು) ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಿಫತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

5. ಅವನ 'ಅಧಿಕಾರ' (سُلْطَانُ) ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಿಫತ್. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾

“ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನ ಬಳಿ ಶಫಾಅತ್ ಮಾಡುವವನು ಯಾರು?”

6. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ 'ಸಮೀಪ' (عِنْدِي) ಎಂಬ ಸಿಫತ್ ಇದೆಯೆಂದು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ 'ಅವನ ಬಳಿ' (عِنْدَهُ) ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹುಲೂಲಿಯ್ಯಃ (ಅದ್ವೈತವಾದಿ)ಗಳಿಗೆ ಇದರ ಮೂಲಕ ಉತ್ತರ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

7. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ 'ಅಪ್ಪಣೆ' (إِذْنٌ) ಎಂಬ ಸಿಫತ್ ಇದೆಯೆಂದು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು.

8. ಅಲ್ಲಾಹನ 'ಅರಿವು' (عِلْمٌ) ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಿಫತ್. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾

“ಅವರು ಮುಂದೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ”.

9-10. ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಭವಿಸಿರುವ ಏನನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಿಫತ್. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾

“ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ.”

ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಅರಿವಿಲ್ಲದವನಲ್ಲ (ಅಜ್ಞಾನಿಯಲ್ಲ) ಎಂಬ ಸಿಫತ್. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ ﴾

“ಅವರು ಮುಂದೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಅವನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ.”

11. ಅಲ್ಲಾಹನ ‘ಮಹಿಮೆ’ (عَظَمَة) ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಿಫತ್. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

12. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ‘ಇಚ್ಛೆ’ (شِئَاءٌ) ಎಂಬ ಸಿಫತ್ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ إِلَّا بِمَا شَاءَ ﴾

“ಅವನು ಏನನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾನೋ ಅದರ ಹೊರತು.”

13. ಕುರ್ಸೀಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು. ಕುರ್ಸೀ ಎಂದರೆ ಎರಡು ಪಾದಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಸ್ಥಳ.

14-15-16. 'ಮಹಿಮೆ' (عَظَمَة), 'ಶಕ್ತಿ' (قُوَّة) ಮತ್ತು 'ಸಾಮರ್ಥ್ಯ' (قُدْرَة) ಎಂಬ ಸಿಫತ್‌ಗಳು ಅವನಿಗಿವೆಯೆಂದು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴾

“ಅವನ ಕುರ್ಸೀ ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.”

ಕುರ್ಸೀ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮಹಾನತೆಯು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಹಾನತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

17-18-19. ಅಲ್ಲಾಹನ 'ಅರಿವು' (عِلْم), 'ಕಾರುಣ್ಯ' (رَحْمَة) ಮತ್ತು 'ಸಂರಕ್ಷಣೆ' (حِفْظ) ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಸಿಫತ್‌ಗಳು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ وَلَا يَغُودُ هُوَ حِيفُظُهُمَا ﴾

“ಅವೆರಡರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯು ಅವನಿಗೆ ಭಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.”

20. 'ಔನ್ನತ್ಯ' (عُلُو) [ಅಂದರೆ ಸರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದು] ಎಂಬ ಸಿಫತ್ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ وَهُوَ الْعَلِيُّ ﴾

“ಅವನು ಅತ್ಯುನ್ನತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

ಅಹ್ಲುಸ್ಸುನ್ನಃ ವಲ್ ಜಮಾಅಃದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ (أَد) ದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲಿದ್ದಾನೆ. ‘ಉಲುವ್’ ಎಂಬ ಅವನ ಸಿಫತ್ ಅವನ ಶಾಶ್ವತವಾದ, ಎಂದೂ ನಾಶವಾಗದ, ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಿಫತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ (أَد) ದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಅಹ್ಲುಸ್ಸುನ್ನಃ ವಲ್ ಜಮಾಅತ್ತಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಪಂಗಡ ಹೇಳುತ್ತದೆ: “ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ (أَد)ದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆ.” ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಗಡ ಹೇಳುತ್ತದೆ: “ಅಲ್ಲಾಹು ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದ ಒಳಗಾಗಲಿ, ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಾಗಲಿ, ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ.”

ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುವವರು ತಮ್ಮ ವಾದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಆಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ:

﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدْنَىٰ

مِن ذَلِكْ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا
عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ [المجادلة: ٧].

“ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಇದೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಮೂರು ಜನರ ಗೂಢ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ನಾಲ್ಕನೆಯವನಾಗಿ ಅವನಿರದೆ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಐದು ಜನರ ಗೂಢ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಆರನೆಯವನಾಗಿ ಅವನಿರದೆ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ಜನರು ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಮಾಡುವ ಗೂಢ ಸಂಭಾಷಣೆಯು, ಅವರು ಎಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೂ ಅವನು ಅವರೊಂದಿಗಿರದ ಹೊರತು ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಅವರು ಮಾಡಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರುತ್ಥಾನ ದಿನದಂದು ಅವನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವನು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅರಿವುಳ್ಳವನು.” [ಕುರ್ಆನ್ 58:7]

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٤﴾ [الحديد: ٤].

“ಆಕಾಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನು ಅವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಂತರ ಅವನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಆರೂಢನಾದನು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಏನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ; ಭೂಮಿಯಿಂದ ಏನು ಹೊರಹೋಗುತ್ತದೆ; ಆಕಾಶದಿಂದ ಏನು ಇಳಿಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ

ಏನು ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಎಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೂ ಅವನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ನೀವು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” [ಕುರ್ಆನ್ 57:4]

ಈ ಮೇಲಿನ ಆಯತ್‌ಗಳು ಸೂಚಿಸುವ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವ (اَلِدِّ) ದೊಂದಿಗೆ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ 'ಔನ್ನತ್ಯ' (اَلْعُلُو) ಎಂಬುದು ಅವನ ವಿಶೇಷಣದ ಔನ್ನತ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪಂಗಡವು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ: “ಅಲ್ಲಾಹು ಒಂದು 'ದಿಕ್ಕ್' (اَلدِّ) ನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ವರ್ಣಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಒಂದು ದಿಕ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದರೆ ಅವನಿಗೊಂದು 'ಕಾಯ' (اَلجَسْم) ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಯಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹೋಲುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹು ಯಾವುದಾದರೂ 'ದಿಕ್ಕ್' (اَلدِّ) ನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಎರಡು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತೇವೆ.

ಒಂದು: ಅವರ ತರ್ಕವನ್ನು ನಿರರ್ಥಕಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ.

ಎರಡು: ಅವರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದನ್ನು ಖಚಿತವಾದ ಪುರಾವೆಗಳ ಮೂಲಕ ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವ (اَدْب) ದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುವವರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತೇವೆ: ನಿಮ್ಮ ಈ ವಾದವು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ 'ಕಿವಿ' (السَّمْع) ಮತ್ತು 'ಬುದ್ಧಿ' (العَقْل) ನಿಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ.

• ಕಿವಿಯು ನಿಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ; ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ತಾನು 'ಅತ್ಯುನ್ನತ' (الْعَلِيّ) [ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲಿರುವವನು] ಆಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಸ್ವತಃ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ದೃಢೀಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವಾದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಆಯತ್ ನಿಮ್ಮ ವಾದಕ್ಕೆ ಪುರಾವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ 'ಒಂದಿಗೆ' (الْمَعِيَّة) ಎಂಬುದು ಒಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಅರಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಅಲ್‌ಕಮರು ಮಅನಾ" (الْقَمْرُ مَعَنَا) [ಚಂದ್ರ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾನೆ]. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಚಂದ್ರ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಝೌಜತೀ ಮಕಾ" (رَوْجَتِي مَعِي) [ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ನನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದಾಳೆ]. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲೂ ಆಕೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತಾಳೆ.

ಸೇನಾಧಿಕಾರಿ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ಇದ್‌ಹಬೂ ಇಲಲ್ ಮಅರಿಕತಿ ವಅನ ಮಅಕುಮ್” (إِذْهَبُوا إِلَى الْمَعْرَكَةِ وَأَنَا مَعَكُمْ) [ನೀವು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿದ್ದೇನೆ]. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲೂ ಅವರು ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ‘ಒಂದಿಗೆ’ (الْمَعِيَّةِ) ಎಂಬ ಪದವು ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಒಂದಿಗೆ’ (الْمَعِيَّةِ) ಎಂಬ ಪದವು ಅದಕ್ಕೆ ಏನನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೋ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಾವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: “ಹಾದಾ ಲಬನುನ್ ಮಅಹೂ ಮಾಉನ್” (هَذَا لِبْنٍ مَعَهُ مَاءٌ) [ಇದು ನೀರಿನೊಂದಿಗಿರುವ ಹಾಲು]. ಇಲ್ಲಿ ‘ಒಂದಿಗೆ’ ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ ಹಾಲು ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತಿದೆ ಎಂದಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ಮತಾಕು ಮಕು” (مَتَاعِي مَعِي) [ನನ್ನ ಸಾಮಾನು ನನ್ನೊಂದಿಗಿದೆ]. ಇಲ್ಲಿ ‘ಒಂದಿಗೆ’ ಎಂಬ ಪದವು ಅವನ ಸಾಮಾನು ಅವನಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲೂ ಬಹುದು.

ಸಾಮಾನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ “ಮತಾಕು ಮಕು” (مَتَاعِي مَعِي) [ನನ್ನ ಸಾಮಾನು ನನ್ನೊಂದಿಗಿದೆ] ಎಂಬ ಅದೇ

ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಒಂದಿಗೆ' ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವು ಅವನ ಸಾಮಾನು ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ ಎಂದಾಗಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಪದ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗುವ ಪದಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: ಅಲ್ಲಾಹನ ಇತರೆಲ್ಲ ಸಿಫತ್‌ಗಳಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಾಹು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ 'ಒಂದಿಗೆ' (أَعْمًا) ಇದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದು ಅವನ ಮಹತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ ಇದೆ. ಅದು ಪೂರ್ಣವಾದ, ನಿಜವಾದ 'ಒಂದಿಗೆ' (أَعْمًا) ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಆಕಾಶದ ಮೇಲಿದ್ದಾನೆ.

• ಬುದ್ಧಿಯು ನಿಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ; “ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಮಿಥ್ಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

ಎ. ಹಲವಾರು ಅಲ್ಲಾಹುಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹಲವಾರು ಭಾಗಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀವು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಾದವೂ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಿ. “ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಜನರು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಕೂಡ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

(ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಾದ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾಹು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೂ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ).

ಸಿ. ಕೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ಹೊಲಸಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. “ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂಬ ನೀವು ಹೇಳುವಾಗ, ನೀವು ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲಾಗುವ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅವಹೇಳನವಾಗಿದೆ.

ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವ ಪ್ರಕಾರ “ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆ” ಎಂಬ ಅವರ ವಾದವು ‘ಕಿವಿ’ಯಿಂದ ನಾವು ಆಲಿಸುವ ಪುರಾವೆಗಳಿಗೂ, ‘ಬುದ್ಧಿ’ಯಿಂದ ನಾವು ಚಿಂತಿಸುವ ಪುರಾವೆಗಳಿಗೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕುರ್ಆನ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಇವರ ವಾದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಪುರಾವೆಯಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ಯಾವ ‘ದಿಕ್ಕಿ’ (دِجَّة) ನಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸುವವರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತೇವೆ:

ಎ. ದಿಕ್ಕನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ವಾದವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅರಿತಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ವಸ್ತು ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ; ಪ್ರಪಂಚದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ; ಪ್ರಪಂಚದ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ; ಪ್ರಪಂಚದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ; ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗಲಿ; ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು

ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು 'ಶೂನ್ಯ' (مَدْعَم) ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕೆಲವು ಉಲಮಾಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಅಲ್ಲಾಹು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾದರೆ ಈ ಮೇಲಿನ ವಿವರಣೆಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಯಾರೂ ವಿವರಿಸಲಾರರು."

ಬಿ. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ 'ದಿಕ್ಕ'ನ್ನು (دِهْت) ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ 'ಕಾಯ' (جَسْم) ಇರುವುದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ 'ಕಾಯ' (جَسْم) ಎಂಬ ಪದದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ತರ್ಕಿಸುತ್ತೇವೆ:

ಯಾವ 'ಕಾಯ'ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಿಫತ್‌ಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಜನರನ್ನು ಭಯಪಡಿಸುತ್ತಿರುವಿರೋ ಆ 'ಕಾಯ' (جَسْم) ಎಂದರೆ ಏನು?

ನೀವು 'ಕಾಯ' (جَسْم) ಎಂಬುದರ ಮೂಲಕ ಉದ್ದೇಶಿಸುವುದು ಪರಸ್ಪರ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಲವಾರು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿರುವ, ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಇರುವ ಹೊರತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರದ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿದೆಯೇ? ನೀವು ಇದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸುವುದಾದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: "ಅಲ್ಲಾಹು ಈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿರುವ 'ಕಾಯ' (جَسْم) ಅಲ್ಲ." ಅಲ್ಲಾಹು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು ಇಂತಹ ಒಂದು

‘ಕಾಯ್’ (كَيْسٌ) ವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ವಾದಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ವಾದ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: “ನಿಮ್ಮ ಈ ವಾದವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ‘ಕಾಯ್’ (كَيْسٌ) ಎಂಬುದರ ಮೂಲಕ ಉದ್ದೇಶಿಸುವುದು ಸ್ವಯಂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಅದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: “ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ‘ಅಸ್ತಿತ್ವ’ (اَلْحَقُّ) ಇದೆ. ಅವನು ಸ್ವಯಂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವುದು ಇದನ್ನೇ ಆಗಿದೆ.”

ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನ ‘ಅಸ್ತಿತ್ವ’ (اَلْحَقُّ) ದೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುವವರ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹು ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅದರ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಾಗಲಿ, ಅದರಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವವರ ವಾದಗಳು ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ “ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನ ಸಿಂಹಾಸನದ (الْعَرْشِ) ಮೇಲೆ ಆರೂಢನಾಗಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳ ವಾದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅಹ್ಲುಸ್ಸನ್ನಃ ವಲ್ ಜಮಾಅತ್ತಿನ ವಾದವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವ ಪುರಾವೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವು ಹಲವಾರು ಇವೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗದು. ಅವುಗಳ ವಿಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವು ಐದು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಕುರ್ಆನ್, ಸುನ್ನತ್, ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯ, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ.

ಕುರ್ಆನ್ (الكتاب): ಅಲ್ಲಾಹು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಕುರ್ಆನ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಅಲ್ಲಾಹು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ವಿಷಯಗಳು ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಏರಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ, ವಿಷಯಗಳು ಅವನ ಕಡೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತವೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುವ ಆಯತ್‌ಗಳು.

ಸುನ್ನತ್ (السنة): ಸುನ್ನತ್ ಕೂಡ ಕುರ್ಆನ್‌ನಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಾಹು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಹಲವಾರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನ 'ಅಸ್ತಿತ್ವ' (أد) ದೊಂದಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂದು ಸುನ್ನತ್ ಅದರ ಮೂರು ವರ್ಗೀಕರಣಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರ ಮಾತಿನಲ್ಲೂ, ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲೂ, ಅಂಗೀಕಾರದಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನ 'ಅಸ್ತಿತ್ವ' (أد) ದೊಂದಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂಬುದು ದೃಢೀಕೃತಗೊಂಡಿದೆ.

ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯ (الإجماع): ಈ ನೂತನವಾದಿ ಪಂಗಡಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಿಂಹಾಸನದ (العرش) ಮೇಲೆ ಆರೂಢನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದರು.

ಶೈಖುಲ್ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಇಬ್ನ್ ತೈಮಿಯ್ಯಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

لَيْسَ فِي كَلَامِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا كَلَامِ الصَّحَابَةِ وَلَا التَّابِعِينَ لَهُمْ
بِإِحْسَانٍ مَا يَدُلُّ لَا نَصًّا وَلَا ظَاهِرًا عَلَى أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَيْسَ فَوْقَ
الْعَرْشِ وَلَيْسَ فِي السَّمَاءِ، بَلْ كُلُّ كَلَامِهِمْ مُتَّفَقٌ عَلَى أَنَّ اللَّهَ فَوْقَ كُلِّ
شَيْءٍ.

“ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅವನ ರಸೂಲ್‌ರವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಹಾಬಾಗಳ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅವರನ್ನು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅಲ್ಲಾಹು ತಆಲಾ ಸಿಂಹಾಸನದ (ಅರ್ಶ್) ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಉಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬಾಹ್ಯಾರ್ಥವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರ ಮಾತುಗಳೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿವೆ.”

ಬುದ್ಧಿ (العقل): ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: ‘ಔನ್ನತ್ಯ’ (عُلُو) [ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೇಲಿರುವುದು] ಎಂಬುದು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: ಅಲ್ಲಾಹು ಒಂದೋ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಅಥವಾ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಅಥವಾ ಸರಿಸಮದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸರಿಸಮದಲ್ಲಿರುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ‘ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವುದು’ ಎಂಬುದು ಅಪೂರ್ಣತೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ‘ಸರಿಸಮದಲ್ಲಿರುವುದು’ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಒಂದು ಅಪೂರ್ಣತೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು

ಸೃಷ್ಟಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಮ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿರಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಪ್ರಕೃತಿ (الفِطْرَة): ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ: ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ 'ಯಾ ಅಲ್ಲಾಹ್' ಎಂದು ಕರೆಯುವಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲರಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು 'ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಔನ್ನತ್ಯ'ದ (عُلُو الصِّفَات) ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದು ಮುಸ್ಲಿಮರೆಲ್ಲರ ಮಧ್ಯೆ ಒಮ್ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

21. ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ 'ಮಹಿಮೆ'ಯೆಂಬ ಸಿಫತ್ ಇದೆಯೆಂದು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ الْعَظِيمُ ﴾

“ಅವನು ಮಹಾಮಹಿಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ.”

[ಮೂಲ: ಶರ್ಹುಲ್ ಅಕೀದತಿಲ್ ವಾಸಿತಿಯ್ಯಃ - ಭಾಗ 1 ಪುಟ 165-189]

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .

ಪರಿವಿಡಿ

م	العنوان	الصفحة
1	ಅಲ್ಲಾಹು ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಾ ಹುವ	1
2	ಅಲ್‌ಹಯ್ಯು	1
3	ಅಲ್‌ಕಯ್ಯೂಮು	2
4	ಲಾ ತಅಖುದುಹೂ ಸಿನತುನ್ ವಲಾ ನೌಮುನ್	6
5	ಲಹೂ ಮಾ ಫಿ ಸ್ಸಮಾವಾತಿ ವಮಾ ಫಿಲ್ ಅರ್ಧಿ	8
6	ಮನ್ ದಲ್ಲದೀ ಯಶ್‌ಫಲು ಇಂದಹೂ ಇಲ್ಲಾ ಬಿ ಇದ್‌ನಿಹೀ	10
7	ಯಅಲಮು ಮಾ ಬೈನ ಅಯ್ದೀಹಿಮ್ ವಮಾ ಖಿಲ್‌ಫಹುಮ್	16
8	ವಲಾ ಯುಹೀತೂನ ಬಿಶೈಇನ್ ಮಿನ್ ಇಲ್ಮಿಹೀ ಇಲ್ಲಾ ಬಿಮಾ ಶಾಅ	17
9	ವಸಿಅ ಕುರ್ಸಿಯ್ಯುಹು ಸ್ಸಮಾವಾತಿ ವಲ್‌ಅರ್ಧಿ	19
10	ವಲಾ ಯಊದುಹೂ ಹಿಫ್‌ಝುಹುಮಾ	21
11	ವಹುವಲ್ ಅಲಿಯ್ಯು	21
12	ಅಲ್‌ಅರ್ರೀಮು	23
13	ಈ ಆಯತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳು	23

